

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 108/2016
09.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.Ј. и др., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Т.Ј. и У.Ј., адвоката Г.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 959/13 од 08.05.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 207/15 од 22.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Т.Ј. и У.Ј., адвоката Г.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 959/13 од 08.05.2015. године и Вишег суда у Прокупљу Кж 207/15 од 22.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 959/13 од 08.05.2015. године, окривљени Т.Ј. и У.Ј. оглашени су кривим због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по 6 месеци. Том пресудом окривљени су обавезани да на име паушала плате износ од по 3.000,00 динара, а да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 40.030,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж 207/15 од 22.12.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених Т.Ј. и У.Ј., адвоката Г.Т. и пресуда Основног суда у Прокупљу К 959/13 од 08.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљених Т.Ј. и У.Ј., адвокат Г.Т., због повреде одредби члана 16. и члана 423. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд правноснажне пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од

оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Г.Ј. и У.Ј., адвоката Г.Т. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредби члана 16. и 423. тачка 2) ЗКП у вези са којима наводи да изведени докази не пружају основ за закључак да су окривљени извршили кривично дело у питању, истицањем да суд није на правилан начин ценио како исказ сведока М.И., тако и писмене доказе и то листинге обављених телефонских разговора између окривљених из којих је видљиво да су исти телефонски контакт остварили преко различитих базних станица, као и налаз и мишљење вештака медицинске струке и исказ вештака известиоца датог на главном претресу у погледу механизма настанка телесних повреда код оштећеног.

По оцени Врховног касационог суда из изнетих навода произлази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа ових окривљених у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу

поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде из члана 16. ЗКП и члана 423. тачка 2) ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Т.Ј. и У.Ј., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.